

Н. Станевъ

ЗЛОПОЛУЧЕНЪ ПОХОДЪ НА ВИЗАНТИЙЦИТЪ ДО СОФИЯ

Лоши известия. — Столицата на византийската империя презъ 986 г. бѣ твърде развълнувана. Младиятъ императоръ Василий II и голѣмитѣ му военачалници бързо и загрижено влизаха и излизаха отъ двореца Влахерна. Съ многобройни малки кораби се прекарваха по Златенъ рогъ непрекъснато войски, които идѣха чакъ отъ Армения, излизаха и се нареждаха на поляната извънъ портата Влахерна. Щомъ пристигналата войска си отпочинѣше и се въоръжаваше добре, веднага заминаваше къмъ Одринската порта на Цариградъ, дето чакаха и други войски, пренесени съ кораби по Мраморно море. Така отъ день на день на шосето предъ Одринската порта се събираха все повече и повече войски. Гражданитѣ гледаха това отъ високитѣ триетажни градски стени и се чудѣха, какво ще става: въ града ли ще нахълта войската, за да свали младия императоръ, както често ставаше съ много други императори, или ще замине нѣкъде въ далечна земя да води война съ нѣкои възстанали срещу Византия подвластни народи?

Пръснаха се слухове, че българитѣ въ Македония превзематъ редомъ градоветѣ, изпжждатъ византийскитѣ войници и вмѣсто тѣхъ поставятъ свои. Четирма души братя, храбри синове на македонския кметъ **Никола**, отъ славяно-български